

samtlig Landmænd er med, og hvor det er muligt at kontrolere, at Paabudet overholdes, i disse ganske faa Tilfælde kan der gøres noget. Her foreligger et af de Tilfælde, og derfor har jeg ikke blot Mød, men ogsaa Lyst til at fremsætte et saadant Lovforslag.

Hvad Ukrudtet angaar, vilde jeg ikke anse et Lovforslag om Bekæmpelse af Ukrudt for at være det Papir værd, som det blev trykt paa. Man opnaar intet ved Lov at paabyde Bekæmpelse af Ukrudt; skal det bekæmpes — og det er blevet bekæmpet —, sker det, som det ærede Medlem ogsaa fremhævede, kun derigennem, at Folk for det første faar at vide, hvilken Skade det gør, og for det andet faar en virkelig solid Vejledning med Hensyn til dets Bekæmpelse. Men det nytter ikke at vedtage et Komplex af Lovparagraffer, der siger til Folk: Nu skal Tidslerne udryddes, og nu skal Agerkaalen udryddes. — Der er opnaaet meget i saa Henseende. Der var en Gang i forrige Aarhundrede og Begyndelsen af dette, hvor de danske Marker var saaledes, at de forværredes Aar for Aar og var ved at blive en Skam for det danske Landbrug. Men der er siden da, som det vil vides, vokset en stærk Interesse op for Planteavlsspørgsmaal omkring i Landbruget, og der er med Hensyn til Bekæmpelse af Ukrudt foregaaet et meget stort Fremskridt. Naar jeg tænker tilbage paa Tiden omkring Aarhundredskiftet, var det saaledes, at de fleste Vaarsædmarker var gule af Agerkaal en Gang i Sommerens Løb; men jeg beder ærede Medlemmer og andre, som interesserer sig for Spørgsmaalet, lægge Mærke til, at vel kan man endnu træffe adskillige Marker, som er gule, men det er langtfra det store Flertal. Man maa glæde sig over det Fremskridt, der er foregaaet, først og fremmest med Hensyn til Roemarkernes Velholdthed. Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi er naaet saa vidt — det er jo ikke saa længe siden, vi begyndte paa Rodfrugtdyrkningens Omraade, og vi har maattet famle os frem —, at kun meget faa Lande har saa smukke og rene Roemarkersom vi. Der er sket store Fremskridt i saa Henseende. Det var rigtigt den Gang at kritisere det skarpt, det er ikke saa rigtigt nu.

Og disse Fremskridt er sket, fordi man er gaaet den Vej at oplyse Befolkningen om den materielle Skade, Ukrudtet gjorde, og give den Midler i Hænde til at bekæmpe det. Men jeg tror slet ikke, man havde naaet saa langt ved Lovpaa-

bud. Det ærede Medlem nævnte Amerika, men det maa ikke glemmes, at Amerika jo ligger langt herfra, og at Forholdene derovre er ganske andre. Det er nyt Land, nyopdyrkede Arealer, der har ligget hen i mange Tusinder af Aar, før de er blevet taget op til Kultur, og i disse nye Stater ligger det nær at værges sig mod Indslæbning af nye Ukrudtsplanter, som man ikke har paa den nyopdyrkede Prærie, og som man ved kan blive en stor Plage i tyndt befolkede Egne, hvor man ikke har den Arbejdskraft, der maa sættes ind for at faa Bugt med denne Plage. Dér har man saadanne Lovbestemmelser, og jeg tør ikke benægte, at man ogsaa har haft Gavn deraf. Men i et gammelt Kulturland, hvor Agerbruget har en saadan Historie som her, hvor det har været baade højt oppe og dybt nede, ogsaa med Hensyn til sin Ukrudtbestand, hvor Jorden har den Kultur, den har, dér nytter det ikke at komme med Lovpaabud. Nej, dér er Vejen den, som er fulgt med gode Resultater, at man arbejder for at skabe større Interesse og Vejledning i den Kamp, som maa føres imod den Skade, som saadant Ukrudt forvolder.

Jeg vil endnu gerne til det ærede Medlem sige, at jeg tror ikke, han ganske har Ret i sin Udtalelse om, at Ungdomsskolen i Amerika staar langt foran Ungdomsskolen herhjemme. Det er rigtigt, at i Amerika har den antaget en anden Form, den er langt yngre og har maaske ogsaa derfor en Friskhed over sig, som yngre Bevægelser har, idet man begynder at undervise de helt unge i rent landbotekniske Spørgsmaal. Men jeg maa dog tillade mig at hævde, at der her i Landet gennem Højskolernes og Landbrugsskolernes Arbejde er udført en Oplysningsvirksomhed, der faktisk ogsaa har haft stor Betydning for Markernes Renholdelse, saa at der er vundet store Fremskridt i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup henstillede, om ikke Kommunerne kunde stilles frit i denne Sag med Hensyn til, om de selv vilde ved en antagen Mand foretage Udklemningen af Larverne eller overlade dette Arbejde til Ejeren. Det kan man naturligvis overveje, men jeg vil dog henstille, at man saa ogsaa stiller Ejerne frit, saa at der ikke er noget til Hinder for, at en Ejer f. Eks. kan sige: Jeg vil selv foretage det Arbejde, saa kan I komme og se efter, om det er gjort godt nok. Jeg tror, at naar man kommer til at drøfte Sagen i et Udvalg, vil man se,